

ĐÊM HOÀ VANG

1. Mình đã đi qua

những tháng ngày mưa phùn nắng hạ
cộng lại nữa đời

Thời gian vừa cho cuộc kiếm tìm hạnh phúc
Làm chứng cho những mối tình khờ khạo
dưới trăng quê

Đêm hoà vang xào xạc gió bờ tre
Xóm nhỏ đường thôn lập loè con đóm đóm
mang ngọn lồng đèn
bay vào không gian làm lữ

Đêm phố huyện đầu thu
đi qua vùng cỏ non với ám ảnh đất trời

Dáng em ngồi tạt tượng
bên gốc me già mỗi bữa

Trăng rải vàng có nước
Tiếng dế kêu lồng vào sương đêm ngọt lịm
điệp khúc ơ hời réo rắt miền quê

Cháy trong anh nỗi nhớ mùa thu.

2. Đêm hoà vang ngực ai trắng ngần

dội từ phía hoàng hôn
làm ngực không được

Anh như người khờ khạo bước ra
từ quê hương mình
với nỗi nhớ mang theo

mà có hay đâu.

Âm thanh từ ruộng đồng bờ bãi tràn về
vỗ cánh bay vào lồng ngực đời người

Chao nghiêng trong ánh sáng dác vàng
một đêm thu lung linh huyền thoại.

Chạm môi em thổi vào đời anh
nổi khắc khoải đất trời
bè trầm giọng bỗng

3. Đêm hoà vang ta ôm trăng qua cầu ló ngó
Gặp mỗi người
Mỗi đời lo toan – hy vọng
Gặp tình yêu thao thiết mặn nồng
Anh mở lòng đón nhận tình em
trong vòng tay hữu hạn
Ngước mắt
có lồng lộng sao trời làm chứng
Dây Ngân hà lơ lửng chảy trong đêm
Một vì sao như con sóng chao qua
Biết là bên lở
Bình minh lên
Ngày đến
Sông lại bên bồi đôn hậu thuỷ chung

4. Đêm hòa vang một vùng ký ức
mênh mang chảy
Bởi vì em - anh như cây cỏ bên đàng
Ngậm hạt sương đêm
rưng rưng màu lá
Xanh xanh trong sắc cỏ đời mình
Những tháng ngày ngập tràn nỗi nhớ tình em
Cứ như "hạt mưa sa" trong câu ca mẹ hát
Em rót vào anh trong đêm huyền thoại
Lung linh từng nổi u hoài
ở phía sau thu

5. Đêm hoà vang

Anh nắm tay em nghe trời trở gió

Trăng dát vàng trên đỉnh non xa

Mình đã đi qua

những tháng ngày

Nắng hạ

Mưa phùn

Cộng lại nửa đời ta.